

Kız ve Kurtarılan Kedi

Çınar BİBER

Kız ve Kurtarılan Kedi

Çınar BİBER

Maya en çok cumartesileri severdi. Cumartesileri annesiyle birlikte bisikletine binip hayvan barınağına giderdi. Her zaman kediler için cebinde ödöl mamaları taşırdı. Bugün, kırmızı tasmalı ve gümüş çingiraklı küçük bir kıvıl tekir kedisi köşeden onu izliyordu. Üç bacağı vardı ama kehribar gözleri parlak ve meraklıydı. Maya dizlerinin üzerine çöktü ve fısıldadı: "Merhaba, küçük dostum."

Barınaktaki kadın Maya'ya kedinin adının Pip olduğunu söyledi. "Bir bacağını kaybetti ama sevgi dolu," dedi. Maya elini uzattı ve Pip pembe burnunu parmaklarına dokundurdu. Göğsündeki beyaz leke bulut kadar yumuşaktı. Maya'nın aralıklı dişli gülümsemesi genişledi. "Anne, onu eve götürebilir miyiz?" diye sordu. Annesi başını salladı ve Maya'nın kalbi sevinçle hoptu.

Evde Maya, Pip'e yeni yatađını ve kaplarını gösterdi. Ne olur ne olmaz diye güneş baskılı sarı tişörtünü ve yeşil alet kemerini giydi. Pip başını yana eğdi ve ıngırađını şıngırdattı. Odanın her köşesini kokladı. Maya onu dikkatle izledi. "Umarım oynayabilirsin," dedi yumuşak bir sesle. "Umarım diđer kediler gibi tırmanıp zıplayabilirsin."

O akşam Maya ahşap bir tahtadan küçük bir rampa yaptı. Onu kanepenin yanına dayadı. Pip kehribar gözleriyle izledi. Sonra rampadan yukarı hopladı, bir, iki, üç adım ve mindere oturdu. "Başardın!" diye sevindi Maya. Pip yüksek sesle mırıldadı. Ama Maya uzun bir tırmalama direği çıkardığında Pip sadece yukarı baktı ve miyavladı. Onun ulaşamayacağı kadar yüksekti.

Maya endişelendi. "Belki diğer kediler gibi oynayamıyordur," diye düşündü. Elleri çenesinde yere oturdu. Pip topallayarak yanına geldi ve dizine sürtündü. Çıngırağı hafifçe şıngırdadı. "Mutlu olmanı istiyorum," dedi Maya ona. "Tırmanmanı, zıplamanı ve oynamanı istiyorum." Pip sanki anlamış gibi kehribar gözlerini kırptı.

Ertesi sabah Maya yeşil alet kemerini taktı. "Bir fikrim var," dedi. Küçük ahşap tahtalar ve yumuşak minderler topladı. Pencerenin yanına alçak bir basamak yaptı. Sonra bir basamak daha ve bir tane daha, her biri kolayca ulaşılabilirdi. Pip yakında oturmuş, kızıl patisini yalıyordu. Üç bacağı güçlü ve sağlam görünüyordu. "Bunlar senin için," dedi Maya. "Hadi dene!"

Pip ilk basamağa yürüdü. Onu kokladı. Sonra bir patisini, sonra diğerini koydu ve yukarı hopladı. Basamakları tek tek tırmandı. En tepede güneş ışığında oturdu ve mırıldandı. Maya ellerini çırpı. "Tırmanabiliyorsun!" diye güldü. Pip'in kuyruğu mutlulukla sallandı. Kendisiyle gurur duyuyor gibiydi.

Sonra Maya karton bir kutudan bir tnel yaptı. Her iki tarafa yuvarlak delikler kesti. Pip ieri baktı. Sonra ıngıraęı Őıngırdarak iinden hızla geti. Dięer utan neŐeli bir cıvıltıyla ıktı. Maya yumuŐak bir topu yerde yuvarladı. Pip onu kovaladı ve patisiyle vurdu. Kendi akıllıca yntemiyle hareket ediyordu ve hi ritmini kaırmıyordu.

Maya, Pip'in saklambaç oynamayı çok sevdiğini keşfetti. Perdenin arkasına saklandı ve Pip onu her seferinde buldu. Üç bacağı onu hızlı ve sessiz yapıyordu. Köşelerden bakıyor ve bıyıklarını kıpırdatıyordu. Maya kıkırdadı. "Sen en iyi saklanansın!" dedi. Pip mırıldandı ve kırmızı spor ayakkabılarına süründü. Hiç üzgün değildi. Neşe doluydu.

Bir öğleden sonra Maya'nın arkadaşı Sam ziyarete geldi. Sam, Pip'in üç bacağını gördü ve "Gerçekten oynayabiliyor mu?" diye sordu. Maya gülümsedi. "Şunu izle!" dedi. Ahşap bir tahtaya vurdu ve Pip basamaklarından yukarı tırmandı. Minderden mindere zıpladı ve topunu kovaladı. Sam'in gözleri kocaman açıldı. "O muhteşem!" dedi Sam. Pip sanki "Biliyorum!" der gibi çingırağını şingırdattı.

Maya önemli bir şey fark etti. Pip'in diğer kediler gibi oynamasına gerek yoktu. Onun kendine özgü bir yöntemi vardı. Ona geniş basamaklı ve yumuşak inişli küçük bir kule yaptı. Pip en tepeye tırmandı ve bir kral gibi oturdu. Aşağıdan Maya'ya baktı ve miyavladı. "Sen hiçbir zaman oynayamıyor değildin," dedi Maya. "Sadece doğru alanlara ihtiyacın vardı." Pip onaylarcasına mırıldandı.

O günden sonra Maya ve Pip her gün oynadılar. Kolay basamaklardan tırmandılar ve minderlere zıpladılar. Pip ip kovaladı ve oyuncak farelere atladı. Kehribar gözleri eğlenceyle parladı. Maya her zamankinden daha çok güldü. Pip'e sevgi dolu bir yuva verdiği için mutluydu. "Farklı yetenekler neşeyi engellemez," dedi annesine. Annesi ona sıkıca sarıldı.

Maya mahalledeki çocukları Pip'le tanışmaya davet etti. Onlara yaptığı tırmanma alanlarını gösterdi. "Pip her şeyi yapabilir," dedi. "Sadece kendi yöntemiyle yapıyor." Çocuklar Pip tırmanıp zıplarken sevinçle bağırdılar. O mutlu ve oyuncuydu ve herkes onu sevdi. Maya akıllı, üç bacaklı arkadaşıyla gurur duydu.

Şimdi Maya ve Pip en iyi arkadaşlar. Her sabah Pip gün doğumunu izlemek için basamaklarından yukarı tırmanır. Her akşam saklambaç oynarlar. Maya hâlâ yeşil alet kemerini takar, yeni bir şey inşa etmeye hazırdır. Pip nereye giderse gitsin çingırağı şingırdar. Birlikte mutludurlar ve önemli olan tek şey budur.

Maya her kedinin tıpkı her insan gibi farklı olduğunu öğrendi. Bazıları ekstra basamaklara ihtiyaç duyar, bazıları biraz yardıma. Ama herkes oynayabilir, tırmanabilir ve mutlu olabilir. Pip ona sevgi dolu bir yuva ve akıllıca bir fikirle neşenin her zaman bir yolunu bulduğunu gösterdi. Göğsündeki beyaz lekeyi kaşıdı ve gülümsedi.

Ve böylece kız ve kurtarılan kedi günlerini oynayarak ve tırmanarak geçirdiler. Pip'in üç bacağı onu hiç yavaşlatmadı. Maya'nın alet kemeri ne olur ne olmaz diye hep yanındaydı. Mükemmel bir takımdılar. Güneş onların mutlu yuvasında parlıyordu ve Pip'in gümüş çingırağı neşeli bir şarkı şingırdatıyordu. Farklı yetenekler neşeli hayatları engellemez.